

heller ikke krævet, at de industridrivende skulde være Formyndere for Nationen eller Rigsdagen i deres egen Sag, men kun at de skulde have Lov til at stille deres Krav, saa kunde Rigsdagen bagefter tage det Hensyn dertil, som den mente at burde tage. I denne Forbindelse sagde jeg til den ærede Ordfører, at de industridrivende, der dog havde samme Ret i Landet som andre, ikke kunde være tjente med, at andre svarede i en Formyndertone: vi vide bedre, hvad der tjener til eders Vel, end I selv. Jeg skal endnu besvare en Bemærkning af den ærede Ordfører. Jeg nævnte før, at Tiden gaar i Bestyttelsesretning, og jeg havde da ventet, at den ærede Ordfører, naar han modtogde mig, havde nævnt et eneste Land, hvor man gik fra Bestyttelse til Frihandel. Det gjorde den ærede Ordfører ikke; han pegede derimod paa de Handelstraktater, som forskellige Stater havde sluttet, f. Eks. Tyskland for nogle Aar siden. Vil det ærede Medlem kalde det for Frihandelsbevægelse, kan jeg ogsaa godt blive Frihandelsmand. Sagen er den, at naar man har gærdet sine egne Grænser med tilstrækkelig Bestyttelse og har et Naboland, som man gerne vil bringe til Fornuft, saa at man kan drive Handel med det, uagtet det omgærder sig med endnu højere Toldbestyttelsesmure, saa slutter man en Handelstraktat med det, hvorved den ene Part ned sætter sine Toldsatser, for at den anden skal gøre Gengæld. Hvis den ærede Ordfører vil reformere paa den Maade, at vi her til Lands saa Toldsatser af en passende Højde, saa at vi derefter kunne afslutte Handelstraktater med de Lande, som vi mene at kunne være tjente med at handle med og saa fornuftige Overenskomster med, idet vi have Toldsatser at ned sætte for dem, for at de skulle gøre Indrømmelser over for os, saa vil jeg sige, at paa den Maade kan ogsaa jeg være Frihandelsmand.

Til det ærede Medlem for Frederiksborg skal jeg sige, at jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem foretrækker en lempelig Afgørelse, det ligger i det ærede Medlems hele Naturel. Og den Udtalelse fra det ærede Medlem, at det ikke gaar an at forelægge store Spørgsmaal som det her omhandlede for Vælgerne, idet de herved snarere ville gaa i Staa end fremmes, den vil jeg overlade det ærede Medlem selv at kominne til Rette om med sin demokratiste Samvittighed. Naar det ærede Medlem derimod synes at ville true Industrien, idet han siger, at den ikke skal flaa altfor stærkt Alarm, det kunde saa gerne gaa fejl o. s. v., saa vil jeg dertil sige, at heller ikke det ærede Medlems Formynderskab tror jeg, den danske Industri

og Haandværk vil anerkende. Det er en samlet organiseret Stand, det ærede Medlem slaar over for, der har en Mening om sin Sag, og følger denne Mening, og jeg skal bidrage det lidet, jeg formaar, til at den ogsaa fremdeles gør dette og ikke søger gode Raad eller Vejledning i sine egne Sager hverken hos det ærede Medlem eller andre, ej heller bryder sig om Trusler. Hvad det ærede Medlems Bemærkning om Gartnerne angaar, vedrøre de ikke mig; Gartnerne ville vel sagtens selv svare ham derpaa. Det ærede Medlem kom derimod med en anden Bemærkning, der syntes at have Adresse til mig. Naar man gjorde Resultatet op af Toldbøvsforhandlingerne, sagde han, skulde man ikke blot gøre op, hvad der tabes, men ogsaa hvilke Fordele Folk ville vinde ved Toldnedsættelser. Hertil skal jeg sige, at i de Opgørelser, jeg har Del i, er der omhyggelig nævnt baade de Toldsatser, der ere satte op, og dem, der ere satte ned, og saa, tror jeg, behøves der ikke nogen Begøind for at vise de interesserede, hvor Fordelen er. De kunne meget godt selv trække fra og lægge sammen.

L. Dinesen: Det er en Misforstaelse af det ærede Medlem, naar han tror, at jeg vil true; nej, jeg advarede netop det ærede Medlem mod at true i den Agitation, som han vil rejse.

Bluhme: Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) er efterhaanden vokset saa fast sammen med Industrien, at han mere end en Gang her i Tinget har udtalt, at Industrien var et af vore Hovederhverv i Modsætning da særlig til Jordbruget. Han vil overbevise os om, at det vil være en Lykke for Jordbruget, hvis vi vil vende komme saa vidt, at vi betale en Understøttelse gennem Toldbestyttelse til Industrien, saa at den af hver Krone, vi give den, kunde købe igen for 10 Ore af os. Det Regnestykke har jeg lidt ondt ved at følge. Men jeg vil dog ikke nægte, at saa vidt i at assimilere Folkets Lykke med Industriens Bestyttelse, som det ærede Medlem gif i Dag, har han ikke været før. Han udtalte nemlig, at naar der ned sættes en Toldkommission, var det en Kommission, der væsentlig skulde besætte sig med den bestyttede Industris Interesser, og saa skulde de Mænd, der vare interesserede i Bestyttelsen, væsentlig være raadende for denne Kommissions Arbejde. Jeg tror derimod, at naar Regeringen i Overensstemmelse med Rigsdagen ned sætter en Toldkommission, gælder det netop om, at alle de, der ikke ere personlig interesserede i Sagen, saa Sæde i